

1. Gyakorlat

F1. Vegyük a következő tükörszavas problémát. Határozzuk meg minimálisan hány betűt kell beszúrni egy szóba, hogy tükörszó legyen.

Megold: A feladat a törlés esetéhez nagyon hasonlóan megoldható. Legyen $T[i, j]$ azon részprobléma megoldása, amelyben tükörszóvá kell tenni az i -edik karaktertől a j -edik karakterig tartó szót. Ekkor $T[i, i] = 0$, hiszen az egy betűből álló szó az tükörszó. Továbbá $T[i, i + 1] = 0$, ha az i -edik és $i + 1$ -edik betűk megegyeznek, és $T[i, i + 1] = 1$ egyébként. A további értékekre a függvényérték rekurzívan számolható. Ha az i -edik karakter megegyezik a j -edikkel, akkor $T[i, j] = T[i + 1, j - 1]$. Amennyiben nem egyeznek meg, akkor valamelyik szélső karaktert fel kell venni a másik oldalra és ezzel a beszúrással egy további részproblémára vezetjük vissza a feladatot. Ebben az esetben két lehetőség közül választjuk a jobbikat, így ekkor

$$T[i, j] = \min\{T[i + 1, j] + 1, T[i, j - 1] + 1\}$$

A rekurzió alapján kiszámolhatóak a $T[i, j]$ értékek, és a megoldás a $T[1, n]$ függvényérték. Arra kell ügyelnünk, hogy mindig egy már megoldott problémára vezessük vissza a feladatot, ez teljesül, ha az értékeket növekvő $j - i$ érték alapján számoljuk ki (pontosan úgy, mint a törlés esetén).

F2. Adott egy $k \times n$ -es tábla. Minden mezőre meg van adva egy c_{ij} pozitív szám, ami a mezőről begyűjthető érték. Egy játékos a bal alsó sarokból szeretne eljutni a jobb felső sarokba úgy, hogy csak jobbra és felfelé léphet szomszédos mezőre. Az útja során, összegyűjtheti a mezőkről az értékeket. Mi az az útvonal, amivel a maximális értéket tudja összegyűjteni.

Megold: Legyen $F(x, y)$ a maximális érték, amit az (x, y) mezőig össze tudunk gyűjteni. Ekkor a kezdeti értékek $F(1, y) = \sum_{j=1}^y c_{1j}$ és $F(x, 1) = \sum_{i=1}^x c_{i1}$, hiszen ezekben az esetekben csak felfelé, illetve csak jobbra mehet a játékos. A közbenső mezőkre alulról vagy felülről léphetünk, így

$$F(x, y) = \max\{F(x - 1, y) + c_{xy}, F(x, y - 1) + c_{xy}\}$$

Kiszámolva ezeket az értékeket az $F(k, n)$ érték adja meg, hogy mit gyűjthetünk össze maximálisan.

Az optimális megoldást visszafejtéssel megtalálhatjuk, ha minden $F(x, y)$ érték esetén megjegyezzük, melyik választás adta a rekurzióban a maximumot.

F3. Vegyük a következő ütemezési problémát. Adott három gép és munkák, minden munkának van egy p_i végrehajtási ideje. Feladatunk a munkákat a gépekhez rendelni úgy, hogy a gépekhez rendelt munkák végrehajtási idejeinek összegének (mind a három gépre kiszámolva ezt az összeget) a maximuma minimális legyen.

Megold A dinamikus programozási eljárásához jelölje $F_i(x, y)$ ($x, y \leq \sum p_i$) azt a minimális összeget, amelyet elérhetünk az első i munka ütemezése után a harmadik gépen ha az első két gépen az összeg legfeljebb x és y .

Az $F_1(x, y)$ értéke 0, ha az első munka kisebb, mint $\max\{x, y\}$ és p_1 egyébként.

A további értékek az $F_{i+1}(x, y) = \min\{F_i(x-p_{i+1}, y), F_i(x, y-p_{i+1}), F_i(x, y)+p_{i+1}\}$ rekurzióval határozhatóak meg. A rekurziónál használt szétválasztás alapja az, hogy az $i+1$ -edik munkát melyik gépre ütemezzük, ha az első gépre az első értékhez jutunk (ami egy már megoldott probléma optimuma), ha a másodikra a másodikhoz, ha a harmadikra a harmadikhoz. Így ezek minimuma lesz az F_{i+1} értéke.

Az optimális megoldás célfüggvényértékét az utolsó F_n függvény alapján találhatjuk meg, venni kell minden x, y -ra a $\max\{x, y, F_n(x, y)\}$ értéket és ezek minimuma lesz a célfüggvényérték.

Az optimális megoldást visszafejtéssel megtalálhatjuk, ha minden $F_i(x, y)$ érték esetén megjegyezzük, melyik választás adta a rekurzióban a minimumot.

Megjegyzés: A módszer általánosítható, több gép esetére, illetve más célfüggvényekre is.